

Abraham ibn Ezra's Commentary on the Torah

Martin Lockshin

Torah in Motion, 5780

Abraham ben Meir ibn Ezra

- 1089/1092-1164/1167
- Didn't write a commentary on the Talmud
- Muslim country (so-called Golden Age in Spain)
- Marco Polo of Jewish world
- Most of his works written in Italy and Northern France
- Polymath: philosophy, astronomy, astrology
- Knowledge of Arabic
- Hence knowledge of Hebrew grammar

לא תבשל גדי בחלב אוו שמות כג אבו עזרא

(הפרש האריך)

והחכמים קיבלו, שלא יאכל ישראאל
בשר בחלב. ועתה אפרע. דעת, כי
מן הdag התורה לדבר על ההוויה, . . .
וכבה אין אדם אוכל בשר בחלב, כי
אינו מאכל ערבי. והבשר לא יתבשל
וק בזמו וב. והחלב אינו כב, כי אין
המן הdag עד היום בארכץ ישמעאל
שלא יכול אדם טלה מבושל בחלב . . .
ובעבר כי בשר הגדי אין בו ליהה.
. על כן יבשלו הגדי בחלב. ואל
התתמה בעבור שלא נהגו אנשי
אללה המקומות לאכול גדי עזים. כי
כל הרופאים מודים, כי אין בשר

The rabbis received the [oral] tradition that a Jew should not eat meat and milk. I shall now explain. The Torah generally writes about the most common occurrences. . . [In general,]
people do not eat meat and milk [cooked] together since it is not a tasty food. Meat takes a long time to cook; milk, a short time. To this very day in Muslim countries the custom is not to eat goat cooked with milk. . . But since the meat

ספר שפה ברורה

אין ספק שהם [ח"ל] דעו הדר
הישרה כאשר היא, על כל אמרו
כלל: אין מקרה יוצא מידי פשוטו,
והדרך הוא תוספת麻木. והדרך
הbabים שמו בלבד דרך עיקר ורש
כבר שלמה ז"ל, שפירוש התנ"ך על
דרך דרך, והוא חושב כי הוא על
דרך פשוט, ואין במשמעות רק פשוט
אחדmani אלף, וחכמי דורנו
יתהלו באלה הספרים.

Without doubt, they [the Talmudic rabbis] knew the straightforward interpretations. That's why they formulated the rule that "A verse never departs from its peshat (plain) meaning." Midrash is [just] an added level of meaning. Later generations made midrash the centre and essence [of their study]. For example, Rabbi Solomon (Rashi) who wrote a midrashic commentary on Tanakh. He thought that he was writing

אָבָרְכָה מִבְרָכֵךְ וּמַקְלֵלֶךְ אֹאֶרְ וּנְבָרְכוּ בְּךָ כָּל (הַשְׁפַחַת חֲלֹלָה). (בראשית יב ג

שב"ם בראשית כה: נברכו - לשון
מהביר ומכובב, ככלומר יתערבו
במשפחתך [כל] משפחות
האדמה. שהרין משקל רפי הוא,
וכבר פירשתיו בפרשת לול

Rashbam Gen. 28: *Venivrekhu*: is from the same root as *mavrikh* in the phrase, "mavrikh umarkiv – to engraff." In other words, ALL THE FAMILIES OF THE EARTH will become intermixed with your family. [*Venivrekhu* could not be related to the meaning "to bless"] for an undageshized construction is used. I explained this already in the portion *Lekh lekha*.

אבן עזרא (שיטחה אחרת): חכם
אלול אמר בספרו, כי נברכו בך -
ازיהה הרעה חיילו, נלא צויה,

Ibn Ezra: A great scholar wrote in his book that the word

בראשית יב

וַיַּעֲבֹר אֶבְרָם בִּארֶץ עַד מִקְוָמֵשֶׁכֶם
עַד אֶלְלוֹ מִזְרָחָה וְהַכְּנָעָן אֵז בִּארֶץ:

Abram passed through the land to
the place of Shechem, to the oak
of Moreh. The Canaanites were
then in the land.

ר"ש"

והכנעני איז בארץ – היה הולך כובע את הארץ ישראל מזרעו של שם, שבחלקו של שם נפלה שכם נח את הארץ לבניו, ומלך כשליך נח את הארץ לבניו, ומלך צדק מלך שלם (בראשית י"ד:י"ח). לפיכך: ואמר אל אברהם לזרעך נתתי (בראשית י"ב:ז) – עתיד אני להחזירך לבניך שם מזרעו של שם.

THE CANAANITES WERE THEN IN THE LAND – They (the Canaanites) were gradually conquering the land of Israel from the descendants of Shem, for it had fallen to the share of Shem when Noah apportioned the earth amongst his sons, for it is said (Genesis 14:18) "And Melchizedek king of Salem (Jerusalem)". For this reason, the Lord said to Abram (Genesis 12:7) "to your seed will I give this land" – "In

אָבִו עֲזֹרָא

והכנעני איז בארכ – יתכו שארץ
כגעו תפשעה כגעו מרד אחר. ואם
איננו כו, ש לו סוד, והמשיכל [יבין]
ליידום.

THE CANAANITES WERE THEN IN
THE LAND: Perhaps Canaan
captured the land of Canaan from
some other people. If that is not
the case, there is a secret here.
Let the person who is wise
[understand and] be quiet.

**[אֶלְה הַמֶּלֶכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרְץ אָדָם לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנִי יִשְׂרָאֵל:]** (בראשית פרק לו, לא

ואלה המלכים י"א כי בדרך נבואה
נכתבה זאת הפרשה. וצחוק אמר
בספרו, כי ביום יהושפט נכתבה
זאת הפרשה, ופירע הדרות
ברצונו. הכה קרא שמו יצחק, כל
השומע יצחק לו, כי אמר כי ה'
הוא ה' ה' האדומי, ואמר כי
זה ה' ה' האדומי, והוא תחונח.
מהיתטבאל אהות תחרונח.
והלילה חילילה שדבר כמו שדבר
על ימי יהושפט, וספרו ראו
לחשך.

“These are the kings [who reigned
in the land of Edom before any
king reigned over the Israelites]”:
Some say that this passage was
written through prophecy.
Yitshaki wrote in his book that
this passage was written in the
days of King Yehoshafat. . . .
Correctly his name is called
Yitshaki, for whoever hears [such
an interpretation] would laugh
(yitshak) at him. God forbid that
[we interpret that] the passage

ספר שפת יתר

ויאמר הגאון כי ישעה היה לשונו
זה ונעים ויאמר ר' אדונים כי זאת
סעודת לפיה שעכל דברי המקרה הם
דברי השם

Rabbi Saadyah Gaon once wrote
that the prophet Isaiah has a
pleasant, elegant style. Rabbi
Dunash ibn Labrat disagreed and
said that this is a mistake; all
words of prophecy are from God
[so we cannot say that one
prophet has a better style than
another one].

והטעות ביד ר' אדנין כי טעמי
המלות הם נכוחות [= כrhoות?]
וחמיונות חד שם השם בשמות
[בשחת?] הנביא והוא ירכיב
הטעמים כפי כחו שקיבבל בתהלה

But it is Rabbi Dunash who is
mistaken. The meaning of the
words can be seen to be like
spirits and ideas that God places

Ibn Ezra on the Decalogue

שאלני ר' יהודה הלווי מונחטו
כבוד, למה הזכיר אنبي ה' אלהים
אשר הוציאתיך מארץ מצרים, ולא
אמר שעשית שמים וארא ואני
עשיתך. אתה היהת השובתי
אליו.

Rabbi Judah Halevi, may he rest in peace, once asked me, “Why does [the Decalogue] say, ‘I the Lord am your God who brought you out of the land of Egypt’? Why does it not say ‘[your God] who created heaven and earth and created you’?” Here follows my answer to him:

Ibn Ezra on the Decalogue (cont.)

דע כי אין מחלוקת בני אדם שותה באמנותם בלבם, שהם מאמינים בשם הנכבד. כי הרבים מאמינים בשם השמות אגניים שיאמר להם להשמעות אגניים ככזה. ולמעלה מהם, אדוניהם ככזה. ולמעלה מהם, שראו זה כתוב בדברי התורה שנית השם למשה. ואם יבוא אפיקורס לערער, כי אין אלהים, ישימו דם לפיהם, כי לא דעו להשיב.

Know that people have beliefs in God at different levels from each other. Many believe whatever they heard, whatever their master told them. At a higher level are those who believe what is written in the Torah that God gave to Moshe. But if a heretic came to challenge them and said, “There is no God,” they would just cover their mouth with their hand; they wouldn’t know what to answer.

Ibn Ezra on the Decalogue (cont.)

אשר נשאו לבו ללמידה חכמוֹת, . . .
יביר מעשה השם במתכוֹת
ובצמחיים ובחיות, ובגוף האדם
בעצמוֹ, . . . ויגבה לבו אחריו כנּו^ר
לדעת דברי הгалלים, . . . וידע גמוֹן
מתי תקדר השם או הלבנה, . . .
וככל אלה ידע בראות גמורות שאין
בهم ספק. ומדרכי השם ידע
המשכיל את השם, . . . והנה
ישפיך למשכיל בכל גוי דבר א נבי^ר,

But people whose spirit moves
them to learn sciences . . . Will
come to know about God's works
[by studying] metals, plants,
animals, and the human body
itself . . . and then they ascend to
the study of the spheres . . . and
they then know when the sun or
the moon will be eclipsed . . . They
will know all of these things with
unassailable proofs. And by
knowing God's actions the wise
person then knows God.

Ibn Ezra on the Decalogue (cont.)

והנה השם עשה אותן . . .
ומופתים במצרים, עד שהוציאם
משה לחיות להם לאלהיהם . . .
והנה בעבור האות, שעשוה השם
במצרים, אמר משה אתה הראת
לדעת (דברים ד, לה). שהכל או
זה, חכמים ועانيا חכמים, גדולים
. . . וקטנים . . .

In order to become their deity,
God performed signs and miracles
[for the Israelites] in Egypt that
allowed Moses to free them.
Because of the miracles done by
God in Egypt, Moses was able to
say (Deut 4:35) “It has been
clearly demonstrated to you [that
the Lord alone is God],” since
everyone—the learned and the
unlearned, the great and the small
—all saw these miracles. . . .

Ibn Ezra on the Decalogue (cont.)

והנה הzcיר למשכיל אנכי ה',
והוSiך אשר הוצאתהין, שיבין
המשכיל ושאגנו משכיל.

Accordingly, the Decalogue says “I am the Lord,” addressing the learned person. And then adds “who took you out of Egypt,” so that both the learned and the unlearned would understand.

Loyalty to Halakhah

והנה אנחנו צריכים לקבע על **שנה תמהיה** אם להמה אם (ללבנה ואמ' מעוברת כה ל

We require tradition to define a **complete year** — whether it is a solar year, or a lunar year, or a lunar leap year.

לעולם בהם תעבורו. מותרים רק כאשר מצאנו חז"ל שארתו ביהיא (מצוה קבלנו): כה מז

You will always hold them in service i.e., it is *permissible*. Our Sages, however, of blessed memory, have told us that it is *obligatory*; and we accept what they say.

Straying from halakhah?

ובבבורה אשר תلد יקרה בשם אחיו
((דברים כה ו))
הביבורה אשר תلد יקרה בשם אחיו
((דברים כה ו))
שלא עשו מלאכה בשבת.
((הפיירש הקוצר שמות כ ו))

גם הגר שהוא על דתו, והוא גר
שער, על זהה התנאי ידור בארץ
שלא עשו מלאכה בשבת.
condition that he observes
Shabbat.

“The first born that she gives birth
to” should be named after the
[deceased] brother.

וכאשר חפשתי בתורה מצאתי,
שלשה ועשרים בריתות האמורין
בתורה (שמונה יב מא

When I searched through the
Torah I found 23 examples of
infractions that are punished with
karet.

Ibn Ezra, Introduction to his *Yesod Dikduk*

- [Making fun of people who have ideas about biblical interpretation that ibn Ezra doesn't like:] When he says, "This verse has ten different meanings," he's so proud of himself. ... And when people hear about this, his reputation as an exegete rises. But the opposite is true! For when he offers ten explanations for a verse, he has no idea which one is true. In fact, the correct
- ובאותרו "יש לפסוק עשרה ... סעתיים" יתרה לפסוק עשרה ... ושמונ השווים ונושפה גודלת מעלת הבחנת המפרש. והדבר הפלני כי בשומו טעמים רבים לפסוק לא ידוע איזה נכון זה או זה תכו שלא יחבר בפירושו פירוש האמת